

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SAUGAUS EISMO AUTOMOBILIŲ KELIAIS
ĮSTATYMO NR. VIII-2043 2 IR 27² STRAIPSNIŲ PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO
PAPILDYMO 29² STRAIPSNIU ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-3831**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. vasario 17 d. sprendimo Nr. SV-S-46 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 4 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo Nr. VIII-2043 2 ir 27² straipsnių papildymo bei Įstatymo papildymo 29² straipsniu įstatymo projektui Nr. XIII-3831 (toliau – įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projektu siūlomos Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – keičiamas įstatymas) 29² straipsnio nuostatos yra perteklinės galiojančio teisinio reguliavimo atžvilgiu, taip pat neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtinto tikslingumo principo. Įstatymo projektu siūloma keičiamo įstatymo 29² straipsnyje įtvirtinti, kad transporto priemonių remonto veikla gali būti vykdoma tik patalpose, registruotose Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos valdomoje valstybės informacinėje sistemoje, taip pat nustatyti, kad reikalavimus patalpoms ir valstybės informacinės sistemos nuostatus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma siekiama spręsti problema, kai dalis paslaugas pagal paslaugų bei verslo liudijimus teikiančių subjektų savo veiklą (pavyzdžiui, automobilių remonto paslaugas) vykdo tam nepritaikytose patalpose. Teisės aktai šiuo metu jau nustato institucijų funkcijas ir atsakomybę dėl reikalavimų nustatymo patalpoms, kuriose atliekamos transporto priemonių techninės priežiūros ir remonto paslaugos, dėl nustatytų reikalavimų laikymosi kontrolės ir susijusių duomenų rinkimo, vertinimo ir kaupimo.

Iš siūlomų įstatymo projekto nuostatų nėra aišku, ar transporto priemonių remonto patalpų registraciją ūkio subjektas privalės atlikti prieš pradėdamas vykdyti veiklą ar veiklos vykdymo metu ir kokie patalpų reikalavimai ūkio subjektui bus taikomi, taip pat neaišku, kokios pasekmės kils ūkio subjektui, jei jis šio reikalavimo nesilaikys. Licencijavimo pagrindų aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimu Nr. 973 „Dėl Licencijavimo pagrindų aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas), nustato, kad licencija laikomas ne tik dokumentas (leidimas, liudijimas, teikimas, atestatas, sprendimas, sertifikatas, pažymėjimas ar panašiai), reikalingas tam tikrai ūkinei veiklai pradėti ar vykdyti, bet ir įrašymas ar įsirašymas į sąrašą, registrą, valstybės informacinę sistemą, kuriais įgyjama teisė pradėti ar vykdyti tam tikrą

ūkinę veiklą, privalomas informacijos pateikimas prieš pradedant vykdyti ūkinę veiklą, taip pat kitoks leidimo vykdyti ūkinę veiklą suteikimas. Aprašo 4 punktas nustato, kad, svarstant galimybę licencijuoti tam tikrą veiklą, turi būti įvertinta veiklos keliama rizika pažeisti svarbius visuomenės interesus ir pasirinktos veiklos reguliavimo priemonės – veiklos licencijavimo – atitiktis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme nustatytiems principams ir Aprašo 5–7 punktų nuostatoms, tačiau įstatymo projekto aiškinamajame rašte pagrindimas nepateikiamas. Be to, pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 40 straipsnį, licencijų išdavimo funkcijoms atlikti negali būti steigiamos naujos valstybės informacinės sistemos ir registrai, jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose ar jų įgyvendinamuosiuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose, ar Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse nėra nustatyta kitaip.

Keičiamo įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 27, 28 punktuose nustatyti įgaliojimai Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai arba jos įgaliotai institucijai atlikti transporto priemonių techninės priežiūros ir remonto paslaugų kontrolę, tvirtinti reikalavimus transporto priemonių techninę priežiūrą ir remontą atliekantiems asmenims ir nustatyti transporto priemonių techninės priežiūros ir remonto paslaugų teikimo tvarką; keičiamo įstatymo 28 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad transporto priemonių techninę priežiūrą ir remontas turi būti atliekami laikantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos (Lietuvos standartizacijos departamento) patvirtinto standarto; Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 49 straipsnio 1 dalies 3 punkte ir 5 dalyje įtvirtintos nuostatos dėl pastatų, statinių naudojimo priežiūros. Įstatymus įgyvendinančiuose teisės aktuose išsamiai sureguliuotos tiek institucijų pareigos, tiek informacijos, reikalingos vykdant šias pareigas, valdymo mechanizmas, todėl nėra objektyvaus poreikio steigti naują valstybės informacinę sistemą, kurios paskirtis siejama tik su vienos veiklos rūšies patalpų registravimu, nes tai būtų neproporcinga priemonė įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodomam tikslui pasiekti. Taigi, galiojančio teisinio reguliavimo visuma sudaro prielaidas visiškai pasiekti įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodomą tikslą, o reikalavimų patalpoms, kuriose atliekamos transporto priemonių techninės priežiūros ir remonto paslaugos, kontrolės, informacijos kaupimo ir tvarkymo mechanizmas šiuo metu yra nustatytas ir veikiantis, todėl keičiamo įstatymo 29² straipsnyje siūlomo reikalavimo įtvirtinimas nėra tikslingas.

2. Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatyme nėra tikslinga apibrėžti įstatymo projektu siūlomos sąvokos „transporto priemonės identifikavimo numeris (VIN)“. Sąvoka „transporto priemonės identifikavimo numeris (VIN)“ yra apibrėžta 2011 m. sausio 11 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 19/2011 dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į gamintojo identifikavimo plokštelę ir transporto priemonės identifikavimo numerį, reikalavimų, kuriuo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų (toliau – Reglamentas 19/2011) 2 straipsnio 2 punkte. Reglamentas 19/2011 yra tiesioginio taikymo teisės aktas, todėl papildomas sąvokos apibrėžimas nacionalinėje teisėje

nereikalingas. Be to, įstatymo projekte siūloma sąvokos apibrėžtis neatitinka ir standarto LST ISO 3779:2010 „Kelių transporto priemonės. Transporto priemonės identifikavimo numeris (VIN). Turinys ir sandara (tapatus ISO 3779:2009)“ reikalavimų.

3. Įstatymo projektu siūloma keičiamo įstatymo 27² straipsnio 6 dalies nuostata, kad Centralizuotosios techninės apžiūros duomenų bazės ir Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro duomenis, susiejančius transporto priemonės valstybinės registracijos numerį ir transporto priemonės identifikavimo numerį (VIN), Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka gali gauti ir kiti juridiniai asmenys, nedera su 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) nuostatomis ir yra perteklinė galiojančio teisinio reguliavimo atžvilgiu. Siūloma nuostata nesukuria teisinio pagrindo tretiesiems asmenims („kitiems juridiniams asmenims“) rinkti asmens duomenis, o tik nustato jų teisę asmens duomenis gauti, tačiau net ir neįtraukus šios nuostatos į keičiamą įstatymą, tretiesiems asmenims teisė rinkti asmens duomenis iš kitų duomenų valdytojų, įskaitant nurodytų įstatymo projekto 2 straipsnyje, nėra apribota. Kitaip tariant, abiem atvejais tretieji asmenys, kreipdamiesi į įstatymo projekto 2 straipsnyje nurodytus duomenų valdytojus, turės savo prašymą pagrįsti, t. y. nurodyti asmens duomenų rinkimo tikslą, pagrįsti teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlygą, nustatytą Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnyje (t. y. savo teisę prašomus asmens duomenis rinkti ir toliau tvarkyti), pagrįsti prašomų asmens duomenų santykį su asmens duomenų tvarkymo tikslu ir pan., o prašymą gavęs duomenų valdytojas turės pareigą vertinti, ar prašymas atitinka Bendrojo duomenų apsaugos reglamento reikalavimus ir asmens duomenis galima teikti. Taigi, siekiamas įstatymo pakeitimas yra perteklinis. Be to, tais atvejais, kai teisės aktu siekiama nustatyti asmens duomenų tvarkymo pagrindą, tokiam teisės akte, vadovaujantis Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 3 dalimi, turi būti išdėstytos konkrečios nuostatos pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą taikomų taisyklių pritaikymui, įskaitant konkrečius subjektus, kuriems asmens duomenys gali būti atskleisti ir tikslus, dėl kurių asmens duomenys gali būti atskleisti ir kt. Įstatymo projekte tai nėra nustatyta, todėl įstatymo projekto 2 straipsniu siekiamas keičiamo įstatymo 27² straipsnio papildymas yra perteklinis, esamas teisinis reguliavimas yra pakankamas.

Ministras Pirmininkas

Vidaus reikalų ministras